

Dosarul nr. 2rac-330/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central (jud. E. Galușceac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Muruianu, M. Guzun)

ÎNCHEIERE

14 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „MediaDelis” în proces de lichidare, reprezentată de avocatul Verginia Baltag

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „MediaDelis”, Alexandru Buga împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Promarisco” cu privire la declararea nulă a contractului și a facturilor fiscale, încasarea sumei și a dobânzii de întârziere

împotriva deciziei din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „MediaDelis” în proces de lichidare și menținută hotărârea din 1 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 4 octombrie 2016, lichidatorul SRL „MediaDelis”, Alexandru Buga a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Promarisco” cu privire la declararea nulă a contractului și a facturilor fiscale, încasarea sumei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii a invocat că la 30 iunie 2014, prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, SRL „MediaDelis” a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă cu lichidarea persoanei juridice.

Prin hotărârea din 4 septembrie 2014 a Judecătoriei Comerciale de Circumscripție, a fost intentată procedura de lichidare față de SRL „MediaDelis”, în calitate de lichidator fiind numit ÎI „Buga Alexandru”, iar prin încheierea din 16 aprilie 2015 a Judecătoriei Comerciale de Circumscripție, a fost dispusă substituirea lichidatorului SRL „MediaDelis” - ÎI „Buga Alexandru” cu persoana

fizică Alexandru Buga, deținător al autorizației nr. 8 din 14 ianuarie 2015 eliberată de Ministerul Justiției al RM.

A relatat că în urma inventarierii efectuate la SRL „MediaDelis” de către ÎI „Buga Alexandru” a fost depistat faptul livrărilor impozabile și achitării acestora în baza ordinelor de plată nr. 29, nr. 31 și nr. 32, în care se indică achitarea pentru executarea contractului f/n semnat între SRL „MediaDelis” și SRL „Promarisco” la 7 octombrie 2011.

Potrivit contractului menționat, de către SRL „MediaDelis” pe conturile SRL „Promarisco” a fost transferată suma de 619000 de lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 29 din 10 octombrie 2011 pentru suma de 279500 de lei, ordinul de plată nr. 31 din 10 octombrie 2011 pentru suma de 39500 de lei, ordinul de plată nr. 32 din 11 octombrie 2011 pentru suma de 300000 de lei.

A precizat că potrivit actelor contabile ale SRL „MediaDelis” a fost depistat faptul că marfa menționată în contract nu a fost livrată de către SRL „Promarisco” către beneficiar.

A reiterat că prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, a fost cert determinat faptul că contractele încheiate între SRL „MediaDelis” și alți agenți economici au fost semnate de către o persoană necunoscută, fără împuterniciri, astfel, și contractul menționat încheiat cu SRL „Promarisco” este unul ilegal.

Așadar, conform materialelor dosarului penal nr. 1-502/2014, a fost stabilit cu certitudine că SRL „MediaDelis” a fost condamnată la lichidare, fiind utilizată de către persoane terțe fără intenția de a desfășura activitatea de antreprenoriat, desfășurând astfel pseudoactivitatea de întreprinzător care contravine expres normelor imperative ale legii și ordinii publice stabilite.

În aceste circumstanțe, a evidențiat că raporturile contractuale între SRL „MediaDelis” și SRL „Promarisco” nu au avut la bază careva operațiuni reale, acestea fiind efectuate fictiv doar în scop de evaziune fiscală, fapt confirmat prin sentința judecătorească, respectiv, toate actele juridice (facturile fiscale, contracte etc.) care au fost încheiate între companiile vizate sunt lovite de nulitate absolută în temeiul legislației civile.

Astfel, contractul semnat între SRL „MediaDelis” și SRL „Promarisco” nu are nicio valoare juridică, fiind unul nul, iar banii au fost transferați ilegal de către o persoană neîmputernicită din numele SRL „MediaDelis”.

A comunicat că la 20 februarie 2015, SRL „MediaDelis” a expediat în adresa pârâtului somația nr. 05/02-6 din 13 februarie 2015, recepționată la 26 februarie 2015, cu solicitarea de a efectua transferul datoriei restante pe contul de acumulare gestionat de către lichidator, însă SRL „Promarisco” nu a executat cerințele la care a fost somată și nu a prezentat nicio propunere rezonabilă de tranșare pașnică a conflictului apărut.

Cu referire la prevederile art. 617 alin. (1) Cod civil, a remarcat că este în drept de a pretinde încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada 6 martie 2015 - 3 octombrie 2016 în sumă de 241859,41 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 63, 67, 90-100, 220, 221, 513, 575, 585, 602, 619 Cod civil, art. 85, 104, 174 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, declararea ca fiind nule livrările impozabile de bunuri dintre SRL „MediaDelis” și SRL „Promarisco” efectuate conform contractului f/n din 7 octombrie 2011 și ordinelor de plată nr. 29 din 10 octombrie 2011, nr. 31 din 10 octombrie 2011 și nr. 32 din 11 octombrie 2011, declararea nulă a contractului f/n din 7 octombrie 2011, încasarea de la pârât în beneficiul SRL „MediaDelis” a mijloacelor bănești în sumă totală de 619000 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 241859,41 de lei calculată pentru perioada 6 martie 2015 - 3 octombrie 2016.

Prin cererea de chemare în judecată concretizată, lichidatorul SRL „MediaDelis”, Alexandru Buga a solicitat admiterea acesteia, declararea nulă a contractului nr. 03/10-1 din 3 octombrie 2011 semnat între SRL „MediaDelis” și SRL „Promarisco” și a livrărilor impozabile de bunuri efectuate în baza contractului și a facturilor fiscale nr. FB0189684 din 4 octombrie 2011 în sumă de 134168 de lei, nr. FB0189685 din 6 octombrie 2011 în sumă de 129840 de lei, nr. FB0189686 din 7 octombrie 2011 în sumă de 138928,80 de lei, FB0189687 din 10 octombrie 2011 în sumă de 108200 de lei, FB0189688 din 11 octombrie 2011 în sumă de 108200 de lei, încasarea din contul SRL „Promarisco” în beneficiul SRL „MediaDelis” a mijloacelor bănești în sumă totală de 619000 de lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 374495,02 de lei pentru perioada 6 martie 2015 - 11 decembrie 2017.

Prin hotărârea din 1 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău sediul central, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „MediaDelis” în proces de lichidare și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că contractul de vânzare-cumpărare nr. 03/10-1 din 3 octombrie 2011 semnat între SRL „MediaDelis” și SRL „Promarisco”, facturile fiscale nr. FB0189684 din 4 octombrie 2011 pentru suma de 134168 de lei, nr. FB0189685 din 6 octombrie 2011 pentru suma de 129840 de lei, nr. FB0189686 din 7 octombrie 2011 pentru suma de 138928,80 de lei, FB0189687 din 10 octombrie 2011 pentru suma de 108200 de lei, FB0189688 din 11 octombrie 2011 pentru suma de 108200 de lei și ordinele de plată nr. 29 din 10 octombrie 2011 pentru suma de 279500 de lei, nr. 31 din 10 octombrie 2011 pentru suma de 39500 de lei și nr. 32 din 11 octombrie 2011 pentru suma de 300000 de lei, dovedesc incontestabil că SRL „Promarisco” a transmis, iar SRL „MediaDelis” a primit produse alimentare în sumă de 619000 de lei, pentru care ultima a achitat prețul integral.

Astfel, instanțele au conchis că la 4 octombrie 2011, 6 octombrie 2011, 7 octombrie 2011, 10 octombrie 2011 și 11 octombrie 2011, de către părțile contractante au fost semnate facturile fiscale prin care se confirmă livrarea de către SRL „Promarisco” și respectiv, recepționarea produselor din carne de pui de către SRL „MediaDelis”, în acest sens fiind efectuate plățile în sumă totală de 619000 de lei, conform ordinelor de plată eliberate de BC „Mobiasbancă” SA.

Cu referire la prevederile art. 61 alin. (1), 205 alin. (1), (2) și 250 alin. (1) Cod civil, instanțele au precizat că pe contractul de vânzare-cumpărare nr. 03/10-1 din 3 octombrie 2011 și facturile fiscale din 4 octombrie 2011, 6 octombrie 2011, 7 octombrie 2011, 10 octombrie 2011 și 11 octombrie 2011 este aplicată aceeași semnătură din numele administratorului companiei, Diana Cîrlan.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au reiterat că potrivit declarațiilor administratorului SRL „MediaDelis”, Diana Cîrlan, expuse în sentința din 30 iunie 2014 a Judecătorei Buiucani mun. Chișinău, aceasta a transmis lui Dumitru Prohnițchi ștampila și documentele companiei.

Prin urmare, deși la materialele cauzei nu a fost anexată nicio procură din care să rezulte împuternicirile persoanei semnatare a înscrisurilor menționate de a semna acte din numele SRL „MediaDelis”, acțiunile conducerii societății ce au constat în transmiterea actelor și a ștampilei acesteia unei persoane terțe și ulterior în executarea contractului de vânzare-cumpărare, demonstrează că cel îndreptățit, adică SRL „MediaDelis” a confirmat actele juridice în sensul prevăzut de art. 205 Cod civil.

Așadar, instanțele au constatat că contractul de vânzare-cumpărare nr. 03/10-1 din 3 octombrie 2011 semnat între SRL „MediaDelis” și SRL „Promarisco” corespunde condițiilor de valabilitate a unui act juridic în sensul prevăzut de art. 195 Cod civil, este legal, nefiind pasibil anulării.

Având în vedere prevederile art. 221 Cod civil, instanțele au evidențiat că pentru constatarea circumstanțelor ce ar justifica caracterul fictiv al contractului de vânzare-cumpărare menționat, este necesară prezentarea probelor în sensul art. 118 CPC, iar din probele administrate și cercetate în cauză, rezultă contrariul.

Subsecvent, fiind constatat caracterul valabil al contractului de vânzare-cumpărare nr. 03/10-1 din 3 octombrie 2011, au fost considerate valabile și livrările impozabile.

Iar având în vedere că pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere este una subsidiară, instanțele au respins-o ca fiind neîntemeiată.

La 24 iunie 2019, SRL „MediaDelis” în proces de lichidare, reprezentată de avocatul Verginia Baltag a declarat recurs împotriva deciziei din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, considerând că instanțele de judecată ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat legea, reținând că de fapt contractul nr. 03/10-1 din 3 octombrie 2011 a fost executat de către ambele părți, astfel drept consecință nu poate fi declarat nul.

Pe tot parcursul examinării cauzei în cadrul primei instanțe SRL „MediaDelis” a invocat și a insistat asupra faptului că aceasta niciodată nu a avut activitatea de antreprenariat, iar transferul sumei de bani pe contul SRL „Promarisco” nu avea drept scop real primirea mărfii, corespunzător nici executarea contractului.

La fel, a fost stabilit și faptul că în calitatea sa de administrator Diana Cîrlan pe întreaga perioadă de activitate a societății nu a semnat nicio factură fiscală, niciun contract și despre activitatea firmei nu cunoaște nimic, deci acțiunea privind nulitatea livrărilor impozabile de bunuri este întemeiată și probată.

Cele menționate se confirmă și prin afirmațiile administratorului procesului de lichidare al SRL „MediaDelis” care a indicat că în urma restabilirii evidenței contabile și inventarierii masei debitoare a fost stabilit că în perioada de activitate societatea nu dispunea și nu a dispus de stocuri de carne, precum și nu a realizat această marfă altor agenți economici.

Despre faptul că SRL „MediaDelis” nu a desfășurat activitatea de antreprenariat indică și datele din Registrul de stat al Transporturilor oferite de Direcția înregistrare a transporturilor și calificare a conducătorilor auto a ÎS „CRIS „Registru” din care rezultă că după SRL „MediaDelis” nu sunt înregistrate unități de transport.

La fel, conform informației ÎS „Cadastru” se atestă că SRL „MediaDelis” nu dispune de bunuri imobile înregistrate cu drept de proprietate, gestiune economică, folosință și alte drepturi reale, respectiv, nu are subdiviziuni (depozite, încăperi, magazine), iar datele CNAS indică că SRL „MediaDelis” nu are niciun angajat.

Având în vedere prevederile art. 123 alin. (6) CPC, a remarcat că circumstanțele menționate nu sunt combătute de către intimat și nici negate, respectiv, nu se cer a fi dovedite.

A considerat că de către instanță urmau a fi reținute prevederile art. 220 Cod civil, deoarece contractul semnat între părți este lovit de nulitate absolută, or, acesta contravine expres prevederilor art. 207 și 195 Cod civil.

Cu referire la prevederile art. 221 alin. (1) Cod civil, a reținut că, deși la materialele dosarului sunt anexate ordinele de plată cu indicarea numărului contractului dintre părți care oglindește că SRL „Promarisco” a vândut, iar SRL „MediaDelis” a cumpărat produse alimentare în valoare de 619000 de lei, acestea nu pot justifica realitatea unei asemenea tranzacții, or, transferul banilor nu denotă și existența de fapt a livrării către SRL „MediaDelis” a mărfii nominalizate, iar careva probe pertinente în acest sens, cum ar fi și un act de predare-primire a mărfii, la caz, nu au fost prezentate.

Luând în considerație aceste circumstanțe, a considerat că atât prima instanță, cât și instanța de apel eronat au interpretat prevederile legale cu referire la fictivitatea actelor juridice și modul de declarare a nulității acestora.

A mai notat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că facturile fiscale confirmă recepționarea mărfii, acestea sunt semnate și ștampilate de către ambele părți și persoana care s-a prezentat la sediul intimatului a prezentat certificatul de înregistrare, astfel ultimul fiind obligat la eliberarea mărfii.

Întru infirmarea acestei constatări, recurentul a indicat că din facturile nominalizată se reflectă că marfa din partea SRL „MediaDelis” a fost primită de către Diana Cîrlan, existând și o semnătură din numele ultimei pe când după cum a fost constatat prin sentința din 30 iunie 2014 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, Diana Cîrlan a participat doar la înregistrarea firmei, însă pe

perioada existenței societății ea nu a semnat nicio factură fiscală, niciun contract, necunoscând nimic despre activitatea acesteia, cu atât mai mult că ea a fost plecată în străinătate pe toată această perioadă, iar careva împuterniciri altor persoane nu a delegat.

Reieșind din prevederile art. 61 alin. (1) și (2) Cod civil, a negat faptul că aceste acte au fost semnate de către un reprezentant împuternicit, administrator sau persoană împuternicită (după caz angajat) prin delegație sau procură.

Suplimentar, a atenționat asupra obligației de a verifica împuternicirile persoanei care acționează din numele persoanei juridice, fapt care nu a fost făcut de către intimat și este contrar legislației.

Totodată, a menționat că în conformitate cu art. 64 Cod civil, dacă faptul este înregistrat și făcut public, terțul trebuie să-l recunoască în raport cu sine. Această prevedere nu este valabilă pentru actele juridice săvârșite în decursul a 15 zile de după momentul când faptul a fost făcut public în măsura în care terțul demonstrează că nu a știut și nici nu trebuia să știe despre acest fapt.

Prin urmare, cele relatate în plus indică la faptul că tranzacția rezultată din contractul de vânzare-cumpărare și facturile fiscale vizate nu au avut loc în realitate, tranzacția fiind doar una aparentă, fără intenția de a produce efecte juridice, fapt ce contravine normelor imperative și respectiv, este lovită de nulitate absolută în virtutea legii.

Aprecierea de către instanță a actului privind rezultatele verificării fiscale efectuate la SRL „Promarisco” ca fiind legal, este una neîntemeiată și arbitrară, deoarece SRL „MediaDelis” nu a fost vizată în raportul respectiv și relațiile dintre cele două societăți nu au fost inspectate de către inspectoratul fiscal, iar faptul plenitudinii și corectitudinii reflectării în evidența contabilă de către întreprinderile nominalizate a tranzacțiilor dintre acestea nu reflectă și de fapt existența livrării mărfii și caracterul legal al acestui contract.

A obiectat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu s-au pronunțat asupra argumentelor invocate de SRL „MediaDelis”, nu au dat apreciere probelor prezentate de către aceasta, iar soluțiile instanțelor sunt de fapt o tratare unilaterală a probelor intimatului.

La 6 august 2019, SRL „Promarisco”, reprezentată de avocatul Dorin Ciurea a depus referință la recursul declarat de SRL „MediaDelis” în proces de lichidare, solicitând considerarea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 12 aprilie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 20 vol. II), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 24 iunie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „MediaDelis” în proces de lichidare, reprezentată de avocatul Verginia Baltag, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „MediaDelis” în proces de lichidare, reprezentată de avocatul Verginia Baltag, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de

apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SRL „MediaDelis” în proces de lichidare, reprezentată de avocatul Verginia Baltag urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „MediaDelis” în proces de lichidare, reprezentată de avocatul Verginia Baltag împotriva deciziei din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Victor Burduh

Ala Cobăneanu